

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

BIKINI I BURKA

dvije krajnosti suvremenog svijeta, od kojih prva treba da zastupa tzv. modernu pro-zapadnu ženu, čije se razodijevanje stalno radikalizira u ime slobode i ljudskih prava, a druga navodno zatucanu zamotanu muslimanku, zarobljenu unutar "muškocentričkog koda", kojoj prva golaćica, i nepozvana, djenderski trči u pomoć. Dižući, pri tom, ista, svoj krištavi glas do TNT-e decibela, a sve po demokratskom nalogu "odozgo" da se kontsuiranom anti-relgijskom (čitaj anti-islamskom) halabukom dekonstruira gola istina, koja glasi:

Dok se BIKINI (tj. šire, odjeća tzv. moderne žene) sexy-dizajnira, preporučuje, medijski zorno promovira, nagrađuje..., porno-merkantilizira, dotle se BURKA (tj. Islamom načelno propisana ženska odjeća) anatemizira, politizira, kriminalizira..., bombardira.

Autor/ica ovog eseja koristi priliku citirati samu sebe sa jednog filozofskog skupa¹, na kojem je njena pojava izazvala gotovo opipljivu konsternaciju, mada je tad bila samo malo više "fundamentalistički" odjevena no što se to može vidjeti sad na webu (kliknite: Biografija). Ali zato je ova muslimanka (u godinama starosti koje je više qur'anski ne obavezuju na tradicionalni hidžâb) auditoriju već bila poznata po svoja dva suđenja i robijanja u ex-Yu komunističkom režimu zbog otvorene islamske, i duhovne i modne, opredijeljenosti.

Zanimljivo je da je moj nastup, nasuprot profesorâ, bio izuzetno dobro primljen od rijetkih prisutnih studenata. Moje su riječi (koje dolje slijede) za njih bile prije svega znak intelektualne slobode, kojoj bi filozofski skupovi valjda i trebalo da su posvećeni.

Rekoh, dakle, na samom početku izlaganja, u ozračju koje bi

¹ *Simpozij organiziran na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, u povodu 20-obljetnice smrti Kasima Prohića, objavljen u magazinu DANI, Sarajevo, broj 390 (3.12.2004) i 391 (10.12.2004), i na Autoričinu webu: <http://bosnawi.ba/ba/filozofija-irfan/62-filozofska-nostalgija-kasim-prohic>*

malo manje hrabre učinilo da zanjeme i pobjegnu glavombezobzira, a u svoju obranu, slijedeće:

"Moderna žena nije ona koja ima šminku i frizuru na glavi, već ona koja ima Heissenbergov "Princip neodređenosti" u glavi".

Stvari su se očito komunistički radikalizirale diljem i zapadnog, tzv. demokratskog, svijeta. Potvrdila mi je to i lokalna i šira sudbina ovog Zapadno-naručenog eseja.

Vidjeti:

<http://bosnawi.ba/ba/esej/56-dekonstrukcija-dekonstrukcije>